

گلف روی باروت

آيدا مرادي آهنى

كتاب سده

| یک |

دلیل‌های بهتری از معامله در یک کشتی هست که به خاطرش آدم بکشند،
اما باور کردن این دلیل هم زیاد سخت نیست.

این فکر از سه روز پیش افتاد توی سرت. نه، سه روز پیش دیدم
دیگر نمی‌توانم جلویش را بگیرم. سه ساعتی می‌شد کشتی رسیده بود
به رُم. نشسته بودم روی نرده‌های دور میدانِ کوایریناله و به صدای
بلندِ فواره‌ی وسط میدان گوش می‌کردم. مُدام رویم را از سه پلیسی
که ایستاده بودند جلو قصر ریاست‌جمهوری برミ گرداندم تا مجبور
نشوم جواب لبخندهایشان را بدهم. لبخندهایی که فقط ایتالیایی‌ها بلدند
به توریست‌ها بزنند. نور پرنگ غروب افتاده بود سرِ ساختمان‌ها و
مجسمه‌ها، و باقی شهر در سایه بود. تاریکی داشت مثل سیل از زیر شهر
می‌آمد بالا. همان موقع بود که دیدم دیگر نمی‌توانم جلو فکری را که ده
دوازده ساعت می‌شد آمده بود توی سرم، بگیرم. دیدم برای کسی مثل
من سخت است پیدا کردن دوستی مثل نَبَی نواحپور، اما سخت نیست
این که بفهم نواحپور روز قبلش توی سیسیل غیبیش نزده، کشته شده؛
نواحپور را کشته‌اند. یا توی همان کشتی یا توی جزیره. مثل این بود که